Ասաց, դարձեալ հառաչեց և սլացաւ դէպ յառաջ՝
Շարժեց իւր հետ քաջասիրտ փոքրիկ գունդեր
Հայ զօրաց.
Հայ դիւցազունք խաղացին Տրոյացւոց օգնելու,
Հայր և մայրեր ողբալով ողջունեցին նոցա չու։
Սուրբ Մասիսի սուրբ գագաթ կորաւ աչքից
մեր քաջին,
Գիտէր, որ չէր տեսնելու իւր Հայաստանեայ կրկին։
Գլորուեցաւ Աբիլլէս նահապետի սուր նետից,
Բայց և աւաղ մեր ՉԱՐՄԱՅՐ չեկաց ազատ այս կէ-
տից։
Քանի՛ ծերուկ Մասիսի կշողշողան ալեւոր
Ամպերու մէջ գագաթներ՝ լռիկ վկայ դարաւոր,
Սուրբ է յաւէտ Հայերիս անմահ անուն այն քաջաց.
Հանգի՜ստ ապա նոցա սուրբ, հանգի՛ստ նոցա ոս-
կերաց։

Յովհաննէս Մ--ճէրեանց

ՅԱՂԷԽԱՆԴՐԻՊՕԼ

ԱԶԳԱՑԻՆ

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ ԾԱՆՈՒՑՈՒՄՆ

ՍԻՍՈՅԻ ՕՐՀՆՈՒԹԻՆ

Վեհափառ և Սրբազնագոյն Հայրապետ ամենայն Հայոց Տ. Տ. Գէորգ Գ. Կաթողիկոս ի պէտս եկեղեցեաց Հայոց կամի Աստուծով Ս. Միւռոնի օրհնութիւն կատարել ի 21-ն Մայիսի յառաջակայ 1872 թուականիս ի Մայր Աթոռս Ս. Էջմիածնի, որոյ վասն կը փութամք ծանուցանել համայն Հայկազուն ժողովրդոց՝ հրաւիրելով զնոսա ի նոյն բազձալի և հոգևոր մեծ հանդէս։

Հայաստանեայց Առաքելական Ս. Եկեղեցւոյ մեծապանծ և փառաւոր խորհրդաւոր արարողութեանց մինն և գլխաւորն է Ս. Միւռոնի օրհնութեան շնորհաբաշխ հանդէս, ուստի անշուշտ եմք՝ զի սիրելի ազգայինք մեր յամենայն կողմանց աշխարհի հոգեռանդն անձկանօք պիտի դիմեն արժանանալ նոյն վսեմ հոգևոր տեսութեան և շնորհաց մասնակցութեան, միանգամայն նաև բազմադարեան շքեղափառ վկայից և պարծանաց Եկեղեցւոյ մերոյ Ս. Հայրապետաց և անդին և սրբազան հնութեանց ուխտի և այցելութեան պարտքը հատուցանելով՝ մխիթարուիլ հրճուանօք ըստ հոգւոյ։

ՄԵԾ. ԳՐԻԳՈՐ Պ. ԱԼԹՆՃԵԱՆՑ

Սիմֆերապոլ քաղաքի Ր. Կարգի վաճառական Մեծապատիւ Գրիգոր Պետրոսեան Ալթնճեանց՝ ի Խարասուբազար 2850 ռուբլի արժողութեամբ ընծայեց մի տուն հանդերձ գաւթովն և այլ պարագայիւք ի մշանջենաւոր սեպհականութիւն նորակառոյց Եկեղեցւոյ նոյն Խարասուբազար քաղաքի, միանգամայն տան և պարապ գետնոյն (յորս եթէ կալուածքներ ևս շինուին) տարեկան արդիւնքը յատկացոյց տեղւոյն Հայոց ծխական (Հոգևոր) Դպրոցին։

Այսպիսի՛ բարենպատակ և ազգօգուտ նուիրաբերութիւն Մեծապատիւ Գրիգորի Ալթնճեանց կրկնատեսակ գովեստից արժանի է, որով և զանուն և զյիշատակ իւր կը փառաւորէ և անմահ արձան կը քանդակէ Խարասուբազարի Հայաշն մանկտւոյն ի սիրտս։ Երանի՜ յիշեալ ազգասիրին՝ որ ի կենդանութեան իւրում ցանկացաւ և գիտցաւ այսպիսի՛ վսեմ առաքինագործութեամբ իւր նիւթական կարողութենէն մասն և բաժին շնորհել յո-

գուա Եկեղեցւոյ և միանգամայն նպաստել և մասնակցիլ ազգային մանկաւոյն բաղմաբաղձ կրթութեան և դաստիարակութեան մշանջենաւոր բարերարութեամբ։ Ուստի քաղցր պարտիք կզգամք հրապարակաւ խորին շնորհակալեաց և յարգանաց հաւաստիքը նուիրել Նորին Մեծապատուութեան։

ԲԱՐՁՐ ԱՐՔԱՅԱԶՈՒՆ ԷՇՐԷՖ—ՎԱԼԷԱ ԽԱՆ։

Երբայազուն մեծ դուքս բարձրապատիւ Էշրէֆ-Վալէա Խան՝ եղբայր Օգոստ. թագաւորին Պարսից՝ որ կը վերադառնայր ի Պօլսոյ երթալ ի Հայրենիսն, անցեալ ամսոյ ի 28-ն յաւուր Կիւրակէի Երևանէն յատկապէս եկաւ յայցելութիւն Սրբազնագոյն Հայրապետիս՝ ուղեկցութեամբ վսեմ. Կարմալին նահանգապետին Երևանայ և այլոց, և արժանաւոր և սիրալիր մեծարանօք և պատուով ընդունվեցաւ ի կողմանէ Վ. Հ. Կաթողիկոսի։

Նորին Բարձրապ. Մեծութիւնը հաճեց այցելել և տեսնել Մայր Էթոռոյս հնութիւնքը, Մատենադարանը, Ուսումնարանը և Տպարանը, և ապա ճաշեց ի սեղան Վեհափառի ընդ բարձրաստիճան ուղեկիցս իւր, և խորին և սրտագին շնորհակալութեամբք և համակրութեամբք ընդ երեկս վերադարձաւ Երևան, որ հետևեալ օր պիտի ուղևորէր ի Թէհրան։

Ի Պօլսոյ ցԹէհրան ուղեկից էր Նորին Մեծութեան Կ. Պոլսոյ Պարսից Դեսպանատան առաջին խորհրդական և Թարգման Պ. Միրզա Բիզա Խանն։

ՍՈՎ Ի ՍՊԱՀԱՆ

Գթութիւն և օգնութիւն կը հայցեն և կաղաղակեն մեր Սպահանաբնակ սիրելի և դժբաղդ ազգայինք յերեսաց մահաստիւռ սովոյն։

Ո՞ր ազգային, ո՞ր առաքինասէր և բարեպաշտ սիրտ կը հանդուրժէ ոչ՝ լսել և անտարբեր մնալ եղբարց ողորմելի և թշուառ վիճակին, եղբարց՝ որք յետ տոգորելոյ հնտախտիւք և կորուսանելոյ ոմանց զսիրելիսն՝ այժմ աւուր պարենի կարօտ մնացած՝ կը հեծեն դառնապէս, եղբարց՝ որոց բազմաց ընտանիք՝ որդիք և զաւակունք և թօթովախօս մանկունք հեկեկանօք և թախանձանօք գէթ ջուր հաց կը խնդրեն ի ծնողաց, և ի փոխարէնն՝ աղի արտասուք և աչխարշ և սրտաճմլիկ մորմոքմունք և եթ կը պատասխանեն, եղբարց կ'ասեմք՝ որք՝ ոչ՝ սովամահ կորնչելոյ վրանդաց և տառապանաց մէջ ոգի ի բուն կը տագնապին և կը հալին, այժմ նոքա յոյս առ Աստուած ուղղած և ապաւինած՝ նոյնպէս հեռաւոր և մերձաւոր ազգակից եղբարց անհրաժեշտ և վաղընդփոյթ կարեկցութեանց և նիւթական ձեռնտուութեանց ակնդէտ և անհամբեր անձկանօք մեծապէս կը կարօտին։ Ուստի Հայրք՝ Հայրք փութացէք այն թշուառ ողորմելեաց անձնիւր ազգային ըստ կարեացն և ըստ ազգակցական և եղբայրսիրական պարտաւորութեանց ձեռն օգնութեան և փրկութեան կարկառել, և մխիթարելով զնոսա՝ միանգամայն կենաց աղատարարք փայլել։ Ինչպէս Ամենագրոյս Գ. թուոյն մէջ հրատարակած եմք, արդէն հոգևոր և ծայրագոյն իշխանութեան կողմանէ